

תת"ע 2095/10/22 - מדינת ישראל נגד עאסם נבאברה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 2095-10-22 מדינת ישראל נ' נבאברה פ"ל
9929-01-23

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי המאשימה
נגד הנאשם	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד מוריה ברקו נגד עאסם נבאברה ע"י ב"כ עוה"ד נואף אבו קוידר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום כדלקמן:

בתיק תת"ע 2095-10-22 הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה תקף, בניגוד לסעיפים 67 ו-10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א - 1961.

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 27.9.22 נהג הנאשם ברכב, על אף שידע כי נפסל מלנהוג על ידי בית המשפט ובעוד הפסילה בתוקף, באותן נסיבות נהג ברכב על אף שרישיון הנהיגה שברשותו פקע ביום 15.7.14.

בתיק פ"ל 9929-01-23 הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה תקף, בניגוד לסעיפים 67 ו-10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א - 1961, ובעבירה של נהיגה ללא ביטוח, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 12.1.23 נהג הנאשם ברכב, על אף שידע כי נפסל מלנהוג בשלושה פסקי דין שונים לתקופות של חודש, חודשיים וחודשיים, ועל אף שנפסל עד לתום ההליכים במסגרת הדיונים בתיק 2095-10-22 שלעיל, באותן נסיבות נהג ברכב על אף שרישיון הנהיגה שברשותו פקע ביום 15.7.14 וללא כיסוי ביטוחי בר תוקף. מעובדות כתב האישום עולה כי גם רישיון הרכב לא היה בתוקף, אך עבירה זו לא יוחסו לו במסגרת הוראות החיקוק.

תסקיר שירות מבחן וחוות דעת הממונה

2. שירות המבחן סקר באריכות את הרקע האישי ומשפחתי של הנאשם, את ההיסטוריה העבריינית, את הערכת הסיכון להישנות עבירות ואת סיכויי השיקום. הנאשם בן 29, נשוי, אב לשניים, עובד כמתקין תשתיות, מצוי בחובות כספיים, בוגר 12 שנות לימוד. גדל במשפחה נורמטיבית, לנאשם עצמו אין רישום פלילי. לקח אחריות על ביצוע העבירות, הביע אמביוולנטיות ביחס להליך הטיפול. שירות המבחן התרשם שלנאשם יכולות תקינות, והוא מביע שאיפות נורמטיביות ביחס לעתידו. הסתבכותו בתחום התעבורה נובעת גם ממצבו הכלכלי והליכי ההוצאה לפועל שננקטו נגדו. שירות המבחן התרשם כי לנאשם עמדות מקלות ביחס לחוקי התעבורה וכי הוא מתקשה להציב לעצמו גבולות בתחום זה, הגם שהליכי המעצר היוו גורם מרתיע ומציב גבול, שיכול ויהיה בהם כדי למנוע מעורבות פלילית בעתיק.

שירות המבחן המליץ על ענישה בעלת אפיק שיקומי בדמות צו מבחן, לצד ענישה חינוכית בדמות 150 שעות של"צ.

הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה בטיעוניה, הפנתה לחומרת העבירות, לחומרת נסיבות ביצוע העבירות, טענה כי מתחם העונש ההולם ביחס לשני כתבי האישום ביחד נע בין 20-3 חודשי מאסר, 60-6 חודשי פסילה לצד ענישה נלווית. לדבריה הענישה שהומלצה על ידי שירות המבחן חורגת מהמתחם ואין הצדקה לאמצה. ב"כ המאשימה הפנתה להרשעותיו הקודמות של הנאשם, לרבות הרשעה קודמת בעבירה של נהיגה בזמן פסילה. לדבריה בשל עברו יש למקם את עונשו ברף הבינוני של המתחם. על כן עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר שלא יפחת מ- 9 חודשים, פסילה בת 60 חודשים, וענישה נלווית.

4. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. לדבריו, הנאשם היה במעצר בית מלא תקופה ארוכה, הנאשם לקח אחריות מלאה, הפיק לקחים, ועל כן נכון להטיל עליו ענישה שיקומית וחינוכית. זאת בנוסף לפסילה שתוטל עליו. לטענת ב"כ הנאשם מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה לצד של"צ ועד ל-3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. לשיטתו ביחס לרכיב הפסילה המתחם נע בין 15-30 חודשי פסילה. לאור מכלול נתוניו של הנאשם, עתר ב"כ הנאשם להטיל עליו צו של"צ וצו מבחן, לצד מאסר מותנה מרתיע, פסילה בת 15 חודשים וקנס מתון.

מתחם העונש ההולם

5. כנגד הנאשם הוגשו שני כתבי אישום.

הגם שעסקינן בכתבי אישום דומים בטיבם, מדובר בשני אירועים נפרדים, בלתי תלויים ולא באותה מסכת עבריינית, לכל אחד מהם יקבע מתחם עונש הולם בנפרד.

6. **הערכים המוגנים שנפגעו** בעבירות שביצע הנאשם הם הגנה על שלום הציבור ובטחונו ובעיקר שלומם ובטחונם של ציבור משתמשי הדרך, פגיעה בערך החברתי של הבטחת טיפול רפואי הולם לנפגעי תאונות דרכים וחלוקת הנטל הכלכלי הכרוך בכך על כלל ציבור הנהגים על ידי תשלומי ביטוח, כיבוד שלטון החוק והחלטות שיפוטיות ושמירת הסדר הציבורי.

ראו דברי בית המשפט העליון על החומרה שבנהיגה בזמן פסילה:

עמוד 2

רע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' מוראד אבו-לבן** (8.5.07):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור- נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית המשפט; הוא מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".

רע"פ 3878/05 **יעקב בנגוזי נ' מדינת ישראל** (26.5.05):

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט".

רע"פ 1211/12 **אברהם ישראלי נ' מדינת ישראל** (15.2.12):

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו) וזו עיקר וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלו יקרו חלילה בעת נהיגה כזו...".

7. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא משמעותית, בשים לב לסיכון שיצר הנאשם למשתמשי הדרך.

8. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, נתתי דעתי לכך שהאירועים הסתיימו ללא פגיעות בגוף או ברכוש. נתתי דעתי לכך שהנאשם נהג בזמן פסילה כשבאחד האישומים תלויה ועומדת נגדו פסילה יחידה, בעוד בתיק השני תלויים ועומדים נגדו שלושה עונשי פסילה שהוטלו עליו בשלושה גזרי דין שונים, לתקופה מצטברת של 5 חודשים, וכן תלויה ועומדת פסילה נוספת, עד לתום ההליכים שהוטלה עליו בתיק הנוסף שעליו נותן את הדין היום. נתתי דעתי למשך פקיעת רישיון הנהיגה (כ-8.5-8 שנים) ולכך שלא היה כיסוי ביטוחי.

9. בחינת **מדיניות הענישה** הנוהגת מעלה כי במקרים דומים בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח הוטלו על נאשמים עונשים הנעים במנעד רחב ממאסר מותנה ועד לעונשי מאסר ממושכים וענישה נלווית. ראו למשל:

רע"פ 2516/23 פלוני נ' מדינת ישראל (11.4.2023). המבקש הורשע, על-פי הודאתו, בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, שימוש ברכב שנאסר בשימוש, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7-20 חודשי מאסר ו- 60-6 חודשי פסילה לצד ענישה נלווית, וגזר על המבקש 9 חודשי מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו ובחופף למאסר שמרצה בתיק קודם, הפעלה של עונשי מאסר על-תנאי בני 5 ו- 6 חודשים שעמדו לחובת המבקש, בחפיפה חלקית, כך שבסך הכול ירצה המבקש 14 חודשי מאסר; פסילה בת 36 חודשים; ועונשי מאסר ופסילה על תנאי. שני הצדדים ערערו לבית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של המבקש וקיבל את ערעור המשיבה, ומבלי למצות את הדין עם המבקש הורה בית המשפט המחוזי כי עונש המאסר בפועל בן 9 חודשים יישאר על כנו, אלא שהוא ירוצה במצטבר למאסר שמרצה בתיק האחר. כמו כן, שני המאסרים המותנים הופעלו במצטבר למאסר שהוטל ובמצטבר זה לזה, כך שבסך הכל ירצה המבקש 20 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, בעניין רכיב הפסילה בפועל, הפעיל בית המשפט המחוזי את סעיף 40א(א)(1) לפקודה, ודן את המבקש לפסילה בפועל לעשר שנים - אלא שפסילה זו תהיה בחופף לכל הפסילות האחרות שהמבקש מרצה עתה, כך שזו מסתמכת בתקופה של כחמש שנים. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 155/23 נאור ברנס נ' מדינת ישראל (11.1.23). המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, לאחר שנפסל בתיקים קודמים לתקופות של 10 שנים ו- 15 שנים, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ואי החלפת דיסקה יומית ברכב משא. למבקש 102 הרשעות קודמות, מתוכן 6 בגין נהיגה בפסילה.

בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 7 ל-20 חודשי מאסר בפועל. וגזר על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת מאסר מותנה בן 9 חודשים לריצוי במצטבר; וכן הפעלת מאסר מותנה בן 14 חודשים אשר מתוכו 12 חודשים ירוצו במצטבר ו-2 חודשים ירוצו בחופף. ובסך הכל - 31 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, נגזרו על המבקש 12 חודשי מאסר על תנאי, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 10 שנים, במצטבר לכל פסילה אחרת.

ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 1883/19 **רועי ביטון נ' מדינת ישראל** (28.3.19) המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה ללא רישיון; בזמן פסילה; ללא ביטוח וללא רישיון רכב. בית משפט קמא הורה על הארכת מאסר מותנה בן 12 חודשים, הטיל פסילה בת 30 חודשים, והפעיל פסילה מותנית בחופף. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, גזר על המבקש 8 חודשי מאסר, הפעיל את המאסר המותנה במצטבר כך שירצה 20 חודשי מאסר, הפעיל את הפסילה המותנית במצטבר כך שירצה 42 חודשי פסילה. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1483/19 **אייל ליפשיץ נ' מדינת ישראל** (6.3.19) המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פקע 30 שנה); בזמן פסילה; ללא ביטוח וללא רישיון רכב. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7-20 חודשי מאסר. על אף המלצת שירות המבחן לענישה בעלת אופי שיקומי, בית משפט קמא גזר על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר מותנה בן 9 חודשים לריצוי בחופף, פסילה בת 36 חודשים לריצוי במצטבר לכל פסילה אחרת וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 5244/17 **תורגמן נ' מדינת ישראל** (12.9.17) המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה ללא רישיון; בזמן פסילה; ללא ביטוח וללא רישיון רכב. המבקש בעל עבר פלילי. בית משפט קמא גזר על המבקש: 7 חודשי מאסר בפועל, הורה על הפעלת שני מאסרים מותנים בחופף; 12 חודשי מאסר על תנאי; 4 שנים פסילה בפועל; 10 חודשי פסילה על תנאי; הפעלת התחייבות כספית ע"ס 10,000 ₪. ערעור שהוגש ע"י המשיבה התקבל באופן שהמאסרים הועמדו על 10 חודשים, והמאסרים המותנים הופעלו במצטבר כך שהיה על המבקש לרצות במצטבר 20 חודשי מאסר, הפעלת ההתחייבות שהוטלה על המבקש בוטלה. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 5125/16 **לוינטן נ' מדינת ישראל** (7.8.16) המבקש הורשע, על פי הודאתו בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף ונהיגה ללא רישיון רכב תקף. המבקש בעל עבר פלילי ותעבורתי מכביד. בית משפט קמא גזר על המבקש: 10 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, פסילה למשך שנה וקנס ע"ס 1,500 ₪. ערעור שהוגש למחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1076/16 **חיים כהן נ' מדינת ישראל** (11.2.16). המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף (פקע 8 שנים) וללא ביטוח. למבקש עבר פלילי ותעבורתי מכביד. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל-20 חודשי מאסר וכן פסילה בת 2-5 שנים וגזר על המבקש 18 חודשי מאסר (שכללו הפעלת תנאי) וענישה נלווית. ערעורו של המבקש בבית המשפט המחוזי

נדחה, בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 8013/13 **אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל** (18.12.13): המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף (פקיעה של 13 שנה) וללא ביטוח. בית משפט קמא קבע מתחם של 7-20 חודשי מאסר, וגזר 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. המבקש חזר בו מהערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ראו גם רע"פ 7013/22 סאמי סייד נ' מדינת ישראל (27.10.2022); עפ"ת (ב"ש) 21538-08-19 **מדינת ישראל נ' טלאל ג'ניים** (20.1.2020); פ"ל (ב"ש) 429-01-22 **מדינת ישראל נ' אבו חמאד** (15.6.2022); פ"ל (ב"ש) 2135-01-21 **מדינת ישראל נ' אלסייד** (16.6.2021); פ"ל (ב"ש) 707-05-20 **מדינת ישראל נ' שלוף** (28.4.2021); פ"ל 12759-05-20 (ב"ש) **מדינת ישראל נ' אלעסם** (28.4.2022); פ"ל (ב"ש) 4880-09-20 **מדינת ישראל נ' חאדר תראבין** (22.11.20); בפ"ל (ב"ש) 7-09-20 **מדינת ישראל נ' אלרפאיעה** (13.12.20); תת"ע (ב"ש) 8864-08-19 **מדינת ישראל נ' סאלם אבו כף** (6.9.20); פ"ל (ב"ש) 64-04-20 **מדינת ישראל נ' אלוקילי** (26.7.20); פל (ב"ש) 4637-03-20 **מדינת ישראל נ' נבארי** (12.1.21); פל"א (אשדוד) 6362-10-19 **מדינת ישראל נ' בוקרה** (27.12.20).

10. במקרים בהם נסיבות ביצוע העבירה של נהיגה בזמן פסילה הן חמורות במיוחד, למשל כאשר מיוחסת לנאשם עבירה של נהיגה בפסילה כשתלויות ועומדות נגדו מספר פסילות בנות תוקף, מתחם הענישה מחמיר יותר, הן ברף התחתון והן ברף העליון.

ראו למשל עפ"ת (ב"ש) 21538-08-19 **מדינת ישראל נ' ג'ניים** (20.1.20):

"מעבר לחומרת העבירות כשלעצמן, הרי שהנסיבות הקשורות בביצוען, מציבות את הפגיעה בערכים המוגנים ברמה גבוהה. המשיב נהג ברכב לאחר שנפסל במסגרת חמישה גזרי דין שונים, לפסילה מצטברת של 88 חודשים, ובעת שרישיון הנהיגה שלו פקע לפני למעלה מ-14 שנה, ומכלול נתונים אלו, מעיד הן על רמת המסוכנות הגבוהה לביטחון הציבור כתוצאה ממעשיו והן על רמת הזלזול וההתעלמות שלו מהוראות רשויות אכיפת החוק. נתונים אלו... חייבים היו לבוא בחשבון... בעת קביעת מתחם העונש ההולם למעשי המשיב; ולא היה מקום שבית המשפט יקבע מתחם "אמורפי" .. המתייחס באופן כללי לעבירות בהן הורשע, ללא התייחסות לנסיבותיהן".

שם קבעה ערכאת הערעור כי מתחם העונש ההולם לעבירות בנסיבות המתוארות נע בין 6-20 חודשי מאסר, וענישה נלווית.

11. ראו את דברי בית המשפט העליון ברע"פ 5479/21 רוברט פוגל נ' מדינת ישראל (11.8.21) ביחס לאופן בו יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בעבירות של נהיגה בזמן פסילה:

"מצאתי להעיר כי קביעתו הכללית של בית משפט השלום לתעבורה, לפיה מתחם העונש ההולם לעבירה של נהיגה

בזמן פסילה הוא 7-20 חודשי מאסר בפועל, אינה מתחייבת. כך, אף אם בנסיבות מקרה אחר אושר מתחם זה בהחלטה של בית משפט זה. שכן, סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, מורה כי: "בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט". כפי שנפסק:

"מתחם הענישה ייקבע אפוא בהתאם לעקרון ההלימות, וכדי ליישמו יתחשב בית המשפט בשלושה אלה: ראשית, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה; שלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. נבאר שיקולים אלה להלן, אך לפני כן נדגיש כי עקרון ההלימות מביא בחשבון את חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם. כלומר יש להתחשב לא רק בסוג העבירה שבוצעה, אלא גם בנסיבות שבהן בוצעה ובמידת אשמו של הנאשם בביצועה. על כן אין זה מן הנמנע כלל שלאותה עבירה יהיו כמה מתחמי ענישה שונים הנגזרים מן הנסיבות הספציפיות שבהן נעברה" (ע"פ 8641/12סעד נ' מדינת ישראל, פ"ד סו(2) 772, 790 (2013); ההדגשות בקו הוספו - ג'.ק).

12. לאור האמור, לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל, ובנתוני את הדעת לנסיבות ביצוע העבירות, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה בתיק 22-10-2095 נע ממאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר, פסילה בת 6-60 חודשים וענישה נלווית. **מתחם העונש ההולם** לעבירה בתיק 23-01-9929 נע ממאסר בן 3 חודשים ועד 15 חודשי מאסר, פסילה בת 6-9 חודשים וענישה נלווית.

13. בעניינו של הנאשם לא מצאתי הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום. הנתונים הנלמדים מהתסקיר אין בהם כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, גם לא בשל נכונותו של הנאשם להשתלב בקבוצה יעודית במסגרת צו מבחן.

שיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

14. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכות הנאשם את העובדה שהנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לזכותו את היותו נעדר הרשעות קודמות בתחום הפלילי.
- זקפתי לחובתו את עברו התעבורתי. הנאשם נוהג משנת 2012 וצבר לחובתו 14 הרשעות קודמות בתחום התעבורתי, מתוכן 4 הרשעות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף כאשר בהרשעתו האחרונה אף נהג בזמן פסילה.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו באריכות בתסקיר שירות המבחן וכפי

שפורטו על ידי ב"כ הנאשם. את מצבו המשפחתי, את המצב הכלכלי.

· לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם שהה תקופה בתנאים מגבילים אותם לא הפר. הנאשם היה במעצר בית מלא כ- 3 שבועות, לאחר מכן הותרה יציאתו לעבודה, אך המשיך לשהות בתנאים מגבילים עוד כ- 7 חודשים.

· לקחתי בחשבון את התרשמות שירות המבחן כי הנאשם שואף לנהל אורח חיים נורמטיבי וכי הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית. לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן אשר המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן לצד צו של"צ, הגם שלא מצאתי לנכון לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן במלואה.

15. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון לשלב ענישה מוחשית בדמות מאסר לצד ענישה שיקומית בדמות צו מבחן, לצד רכיבי ענישה נוספים. בשים לב לתמהיל הענישה, ולכלל הנתונים שיש לקחת בחשבון בעניינו של הנאשם, לרבות התקופה בה שהה בתנאים, מצאתי לנכון לגזור את עונשו ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

עונשו של הנאשם:

16. סיכומי של דבר, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בספורטק באר שבע, ברחוב ההסתדרות 82 בבאר שבע.

הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, עד 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם הביע את הסכמתו לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 17.10.23, בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות ב"ש.

מוסבר לנאשם כי עליו לבצע כל עבודות שמוטלות עליו במסגרת עבודות השירות על פי ההנחיות שתינתנה

עמוד 7

לו מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.

ב. מאסר בן 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום לבל יעבור הנאשם עבירה של נהיגה בזמן פסילה או ללא רישיון נהיגה תקף.

ג. פסילה בפועל לתקופה של 21 חודשים. מתקופת הפסילה לא תנוכה הפסילה שריצה עד לתום ההליכים בתיק הראשון, בשים לב שהעבירה השנייה בוצעה עת היה בפסילה עד לתום ההליכים.

הפסילה תימנה מיום 18.1.23 מועד בו נפסל עד לתום ההליכים בתיק בשה"ת 9930-01-23. המזכירות תנפיק אישור הפקדה מיום 18.1.23 ללא צורך בהפקדת רישיון.

ד. פסילה מותנית בת 8 חודשים למשך 3 שנים מהיום לבל יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע, או עבירות המפורטות בתוספת הראשונה והשנייה לפקודת התעבורה.

ה. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו המבחן.

ו. הנאשם יתחייב בפני על סך של 5,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יתחייב - יאסר למשך 10 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום

ניתן היום, כ"ז אלול תשפ"ג, 13 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.